

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ — เลขยี่สิบเจ็ด

เอเสเคียล หมายเลขแปด

Jeff Pippenger

2026-08-17

มีการกล่าวอ้างถึงวันที่ต่าง ๆ อยู่ “สิบสาม” ครั้งในพระธรรมเอเสเคียล; หกครั้งกล่าวถึงเยรูซาเล็ม หกครั้งกล่าวถึงอียิปต์ และหนึ่งครั้งกล่าวถึงเมืองไทร การกล่าวอ้างทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของการกบฏ ซึ่งเป็นสิ่งที่เลข “สิบสาม” เป็นสัญลักษณ์ ปีถัดจากที่ภรรยาของเอเสเคียลสิ้นชีวิตด้วยโรคหลอดเลือดสมอง อันเป็นการหมายถึงการเริ่มต้นของการลี้ภัยครั้งที่สาม เอเสเคียลได้รับพระบัญชาให้กล่าวโทษอียิปต์ โดยระบุว่าแผ่นดินนั้นจะรกร้างอยู่เป็นเวลาสี่สิบปี

และเราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้างอยู่ท่ามกลางบรรดาประเทศที่รกร้าง และเมืองทั้งหลายของนางท่ามกลางบรรดาเมืองที่ถูกทำลายจะรกร้างอยู่สี่สิบปี และเราจะกระจายชาวอียิปต์ไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และจะทำให้พวกเขาพลัดพรายไปทั่วบรรดาประเทศทั้งหลาย แต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนิวา เมื่อสิ้นสุดสี่สิบปี เราจะรวบรวมชาวอียิปต์จากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งพวกเขาถูกกระจัดกระจายไปนั้น และเราจะให้การเป็นเชลยของอียิปต์กลับคืน และจะทำให้พวกเขากลับไปยังแผ่นดินเบโทโร อันเป็นแผ่นดินถิ่นอาศัยของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นราชอาณาจักรท่าต่ออยู่ที่นี่ เอเสเคียล 29:12-14

การล้อมเมืองเริ่มขึ้นในปี 588 BC และหนึ่งปีต่อมาในปี 587 BC เอเสเคียลได้รับพระบัญชาให้กล่าวถ้อยคำ ในข้อ “สิบเจ็ด” ปี 571 BC ระบุว่าอียิปต์จะถูกมอบให้แก่บาบิโลนเป็นบำเหน็จสำหรับการรับใช้ที่ได้กระทำไว้ นักล่าดับเหตุการณ์พระคัมภีร์เสนอว่าช่วงเวลาสี่สิบปีที่ระบุไว้ในข้อพระคัมภีร์นั้นคือระหว่างปี 567 BC ถึง 527 BC และนับจากข่าวสารพิพากษาเริ่มแรกที่ประกาศในปี 587 BC จนถึงคำประกาศในข้อสิบเจ็ดในปี 571 BC ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบอียิปต์ไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ เราพบช่วงเวลา “สิบเจ็ดปี” period.

กองทัพของเนบูคัดเนสซาร์ได้ทำศึกอันยืดเยื้อและยากลำบากต่อสู้กับเมืองไทร (การล้อมเมืองกินเวลาประมาณ 13 ปี คือราว 586-573 ปีก่อนคริสตกาล) เหล่าทหารตรากตรำทำงานอย่างหนักยิ่ง (ศิระหูกศิระล้านเกลี้ยง และปาทุกปาถลอกเปลือยจากการแบกหาม) กระนั้น พวกเขามิได้รับค่าจ้างหรือของริบจากเมืองไทรเองอย่างมีนัยสำคัญเลย เพราะการงานที่ไม่ก่อผลกำไรนี้ พระเจ้าจึงทรงกำหนดจะประทานอียิปต์แก่เนบูคัดเนสซาร์เป็นการตอบแทน (“ค่าจ้าง”) สำหรับงานที่กองทัพของเขาได้กระทำต่อสู้กับเมืองไทร.

จงพักอยู่ในเรือนนั้น กินและดื่มสิ่งที่เขาจัดให้ เพราะว่าคนงานย่อมสมควรได้รับค่าจ้างของตน อย่าเหี่ยวไปจากเรือนนี้สู่เรือนโน้น ลูกา 10:7

ดังนั้น เนบูคัดเนสซาร์จึงยึดเมืองไทรก่อน และภายหลังการล้อมเป็นเวลาสิบสามปี เขาก็ได้รับอียิปต์ ก่อนที่เขาจะยึดไทร เขาได้ยึดกรุงเยรูซาเล็มในปี 586 BC จากนั้นเขาจึงดำเนินการล้อมไทรเป็นเวลาสิบสามปี และต่อจากนั้นจึงเป็นอียิปต์ กรุงเยรูซาเล็มถูกยึดในปี 586 BC และการล้อมไทรเริ่มขึ้นในปี 586 BC และดำเนินต่อไปจนถึงปี 573 BC

เลขสิบสามมีความเกี่ยวข้องกับสหรัฐอเมริกา

ซิสเตอร์ไวท์บอกให้เราทราบว่า

กรุงเยรูซาเล็มในพระธรรมเอเสเคียลเป็นตัวแทนคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย และเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์ฝ่ายเหนือ เป็นตัวแทนอำนาจของสันตะปาปาในยุคสุดท้าย ในภาพประกอบทางประวัติศาสตร์ของบทที่ยี่สิบเก้า บรรดาผู้ปล้นชิงแห่งชนชาติของท่านในยุคสุดท้าย ซึ่งเป็นตัวแทนของโรมฝ่ายสันตะปาปา ได้พิชิตสามสิ่งในบทนั้น ประการแรก เขายึดกรุงเยรูซาเล็ม จากนั้นเมืองไหระ และในที่สุดอียิปต์

การพิพากษาเริ่มต้นที่ครัวเรือนของพระเจ้า

และเขาแห่งโปรเตสแตนต์นิยมในสหรัฐอเมริกาถูกพิชิตก่อนเป็นลำดับแรกก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ เขาแห่งโปรเตสแตนต์นิยมที่เสื่อมทรามในสหรัฐอเมริการวมถึงคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสฝ่ายเลาตีเซีย ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรแห่งพันธสัญญา “เดิม” ผู้ซึ่งถูกข้ามผ่านไป ดังเช่นอิสราเอลโบราณในปี ค.ศ. 34 และพวกโปรเตสแตนต์ในปี ค.ศ. 1844

การถูกข้ามผ่านไปของประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมของพระเจ้าเหล่านั้นในปี ค.ศ. 34 และ ค.ศ. 1844 ทั้งสองกรณี ล้วนถูกนำเสนอไว้ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีแห่งดาเนียล 8:14 การพิพากษาเริ่มต้นกับครัวเรือนของพระเจ้า

และเขาแห่งโปรเตสแตนต์นิยมถูกพิพากษาก่อนหน้าเขาแห่งลัทธิรีพับลิกัน

เพราะถึงเวลาแล้วที่การพิพากษาจะต้องเริ่มต้นที่พระนิเวศของพระเจ้า และถ้าการนั้นเริ่มต้นที่พวกเราก่อน ปลายทางของบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟังชาวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นเช่นไร? 1 เปโตร 4:17

การกล่าวถึงการพิพากษาอียิปต์ครั้งแรกปรากฏอยู่ในข้อแรกของบทที่ยี่สิบเก้า

และวันที่สุดท้ายที่เอเสเคียลกล่าวถึงซึ่งเกี่ยวข้องกับอียิปต์อยู่ในข้อ “สิบเจ็ด” ของบทเดียวกัน

บทนี้ระบุว่าโรมสมัยใหม่จะพิชิตเขาแห่งโปรเตสแตนต์ก่อน แล้วจึงพิชิตเมืองไหระ

ซึ่งเป็นตัวแทนของเขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐที่ถูกพิชิตในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อไหระ (สหรัฐอเมริกา) ถูกเนบูคัดเนสซาร์พิชิต ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ อียิปต์ก็ถูกมอบไว้ในมือของเขาด้วย ณ จุดนั้น บาดแผลมรณะของสันตะปาปาก็ได้รับการรักษาให้หาย

ไม่เพียงแต่บาดแผลมรณะของสันตะปาปาจะได้รับการรักษาให้หายในเวลานั้นเท่านั้น

แต่เอเสเคียลยังแจ้งแก่เราด้วยว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดูอีกด้วย

ในวันนั้น เราจะกระทำให้เขาแห่งภูเขานอิสราเอลแตกหน่อออกมา

และเราจะให้ปากของเจ้าเปิดออกท่ามกลางพวกเขา แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เอเสเคียล 29:21

ยาโคบและอิสราเอล

อิสยาห์ระบุว่าอิสราเอลแตกหน่อ ออกดอก และทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มไปด้วยผล

เป็นผลที่ก่อให้เกิดสามขั้นตอนคือการแตกหน่อ การออกดอก และการเกิดผล และตามทีอิสยาห์กล่าวนั้น

ฝนปลายฤดูมาถึงเมื่อ “ลมแรง” สงบลง ท่านยังระบุอีกว่า ในช่วงเวลาแห่งการแตกหน่อ การออกดอก

และการเกิดผลนั้น บาปของยาโคบจะต้องได้รับการชำระ และคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ชำระ”

หมายถึงได้รับการลบมลทินบาปแล้ว

ตามขนาดนั้น เมื่อมันแตกหน่อออกมา พระองค์จะทรงโต้แย้งกับมัน;

พระองค์ทรงยับยั้งลมแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก เพราะฉะนั้น

ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระให้หมดไปด้วยสิ่งนี้;

และนี่คือผลทั้งหมดแห่งการกำจัดบาปของเขา;
คือเมื่อเขาทำให้บรรดาศิลาแห่งแท่นบูชาเป็นดังหินชอล์กที่ถูกหุบให้แตกเป็นชิ้น ๆ
หิ้งปาเสาศักตีสหีและรูปเคารพจะไม่ตั้งอยู่ อิสยาห์ 27:8, 9

เมื่อบรรดาลมทั้งสี่ (“ลมพายุนันรณแรงของพระองค์”) แห่งการวิวาทขัดแย้งถูกยับยั้งไว้
การประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจึงเริ่มต้นขึ้น
และในที่สุดผู้มีปัญญากับคนอธรรมในแอ๊ดเวนต์สก็ถูกแยกออกจากกัน และทั้งหมดนี้สำเร็จลงใน
“วันแห่งลมทิศตะวันออก” เวลาแห่งการประทับตราเริ่มขึ้นด้วยการประพรม ณ 9/11
และสิ้นสุดลงด้วยการเทพะพรอย่างเต็มบริบูรณ์ในเวลาที่มีกฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อแผ่นดินโลกจึงเต็มไปด้วยผล
เวลาแห่งการประทับตราเป็นการชำระให้บริสุทธิ์และการกวาดล้างอย่างต่อเนื่อง เป็นไปตามมาลาคีย์บทที่สาม
แต่ภายในช่วงเวลาสิบเจ็ดปีซึ่งแสดงไว้โดยวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดแห่งเอเสเคียลบทที่ยี่สิบเก้า
การพิชิตอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ซึ่งแทนโดยกรุงเยรูซาเล็ม
อันเป็นสัญลักษณ์ของเขาแห่งโปรเตสแตนต์นิยม—คริสตจักร และเมืองไทรเอ อันเป็นสัญลักษณ์ของเขา
หรือรืฟลิกันนิยม—รัฐ ก็ได้เกิดขึ้น ทันทีภายหลังการสิ้นสุดการล้อมเมืองไทรเอสิบสามปี
การพิชิตอาณาจักรที่เจ็ดของกษัตริย์สิบองค์ซึ่งแทนโดยอียิปต์ก็เกิดขึ้น การพิชิตทั้งสามครั้งของกรุงเยรูซาเล็ม
เมืองไทรเอ และอียิปต์ เกิดขึ้นเมื่อ “เขาแห่งวงศ์วานอิสราเอล” แตกหน่อออกมา และได้รับการเปิดปากขึ้น.

หิ้งปุโรหิตเอเสเคียลและปุโรหิตเศคาริยาห์ สิ้นสุดภาวะเป็นไข้ของตน ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อทั้งสหรัฐอเมริกาและลาซงบาลาอัมต่างก็พูด พระเจ้าประทานแก่งศ์พันธุ์อิสราเอลซึ่ง “การเปิดปาก” ณ
เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ขณะนั้นบาปของยาโคบได้รับการชำระแล้ว
และนามของเขาก็เปลี่ยนเป็นพงศ์พันธุ์อิสราเอล
ข่าวสารที่พวกเขาประกาศนั้นมีภาพแทนโดยพยานคนที่สามแห่งภาวะเป็นไข้เชิงพยากรณ์
อันมีดาเนียลเป็นตัวแทน ซึ่งขณะนั้นได้รับข่าวสารแห่งดาเนียลบทที่ยี่สิบเอ็ด อันเป็นนิมิตของฮาบากุกด้วย
ซึ่งต่อมาใน ‘กล่าวและไม่มุสา’ เอเสเคียล เศคาริยาห์ และดาเนียล
สอดคล้องกับการประกาศเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์คนที่สาม เช่นเดียวกับเยเรมีย์ในบทที่ยี่สิบห้า
ซึ่งเขาได้รับพระสัญญาว่าจะเป็นปากของพระเจ้า หากเขาจะหวนกลับจากความผิดหวังครั้งแรก.

ในในความเจ็บปวดของข้าพระองค์จึงต่อเนื่องไม่สิ้นสุด และบาดแผลของข้าพระองค์รักษาไม่หาย
ซึ่งไม่ยอมรับการเยียวยา? พระองค์จะทรงเป็นแก่ข้าพระองค์อย่างผู้หลอกลวงจริงหรือ
และอย่างสายน้ำที่เหือดแห้งไปหรือ? ฉะนั้นพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้าหันกลับ เราจะนำเจ้ากลับมาอีก
และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา; และถ้าเจ้าแยกสิ่งประเสริฐออกจากสิ่งเลวทราม เจ้าจะเป็นดังปากของเรา:
ให้พวกเขาหันกลับมาหาเรา แต่เจ้าอย่าหันกลับไปหาพวกเขา เยเรมีย์ 15:18, 19

พระเยซูทรงใช้อารัมภบทเพื่ออธิบายอวสาน และ ณ 9/11 การประพรมได้นำให้เกิดหน่อ
และพืชพันธุ์ของยาโคบได้เริ่มเติบโตขึ้น และในที่สุดเมื่อความชั่วช้าของยาโคบได้รับการชำระล้างแล้ว
วงศ์วานของอิสราเอลจะกล่าวออกมา การแตกหน่อที่ 9/11 ซึ่งสำเร็จโดยฝนนั้น
เป็นแบบอย่างของการแตกหน่อ ณ ปลายเวลาของการประทับตรา เมื่อ “เขา”
ของวงศ์วานอิสราเอลแตกหน่อออกมา ณ
ที่ซึ่งเขาทั้งหลายของโปรเตสแตนต์นอกรีตและของลัทธิสาธารณรัฐนิยมถูกเนบัตต์เนสซาร์พิชิต.

ณ จุดนั้น ความแตกต่างระหว่างเขาเทียมของโปรเตสแตนต์ถูกนำมาเปรียบเทียบกับเขาแท้ของโปรเตสแตนต์
ดังที่เป็นแบบโดยคหาของอาโรนซึ่งผลิดอก แตกต่างจากคหาอื่น ๆ ของตระกูลต่าง ๆ แห่งอิสราเอล วันที่ทั้งสอง
ในเอเสเคียลบทที่ยี่สิบเก้าระบุถึงประวัติแห่งการชูธงสัญญาณของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในกฎหมายวันอาทิตย์
ที่กำลังจะมาถึงโดยเร็ว!

กระบวนการแห่งการแตกหน่อ การผลิตดอก และการทำให้แผ่นดินโลกบริบูรณ์ด้วยผล เริ่มต้นขึ้นเมื่อฝนปลายฤดูถูกประพรมลงในวันที่ 9/11 เช่นเดียวกับที่ฤดูกาลแห่งพืชผลเริ่มต้นขึ้นเมื่อพระคริสต์ทรงระบายลมหายใจพร้อมหยดน้ำเพียงไม่กี่หยดเหนือเหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งนำไปสู่พืชผลเมื่อการเทศนาของพระวิญญาณอย่างเต็มบริบูรณ์ได้เกิดขึ้น การแตกหน่อในวันที่ 9/11 ณ จุดเริ่มต้นแห่งการชำระยาโคบ (ผู้ช่วงชิงสิทธิ์) ซึ่งเป็นเวลาของการประทับตรา ได้เป็นแบบอย่างถึงการแตกหน่อของวงศ์วานอิสราเอล (ผู้มีชัย) ณ กฎหมายวันอาทิตย์ การแตกหน่อในวาระสุดท้ายเป็นการกำหนดความแตกต่างระหว่างชนแห่งพันธสัญญาเดิมกับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เช่นเดียวกับที่การเทศนาของพระเยซูลงบนภูเขาครีเมโลทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างผู้เผยพระวจนะเอลียาห์กับผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล ความแตกต่างนั้นเป็นภาพแทนโดยชนจำพวกหนึ่งซึ่งในเชิงพยากรณ์ได้รับความอับอายเพราะชาวสวรรค์สภาพและความปลอดภัยอันปลอมแปลง และอีกชนจำพวกหนึ่งในเชิงพยากรณ์มีความยินดี และพวกเขาจะไม่มีวันได้รับความอับอายเลย

วันที่ทั้งหกของอีิปต์

เอเสเคียลระบุวันที่อื่นอีกสี่วันซึ่งเกี่ยวข้องกับอีิปต์ โดยในบรรดาวันที่เหล่านั้น สองวันเป็นการกำหนดปีที่สิบเอ็ด และอีกสองวันเป็นการกำหนดปีที่สิบสองแห่งการเป็นเชลย.

การล่อมในปีที่สิบเอ็ด

และอยู่มา ในปีที่สิบเอ็ด ในเดือนต้น ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้น พระวณะของพระยาห์เวห์ก็มาถึงข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้หักแขนของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอีิปต์ และดูเถิด จะไม่มีการพันธนาการให้หาย จะไม่มีการใส่ผ้าพันแผลเพื่อพันไว้ เพื่อให้มีกำลังพอที่จะจับดาบได้ เอเสเคียล 30:20, 21

ต่อมาในปีที่สิบเอ็ด ในเดือนที่สาม ในวันต้นเดือน พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอีิปต์และแก่หมู่ชนของเขาว่า ในความยิ่งใหญ่ของท่านนั้น ท่านเหมือนผู้ใดเล่า? เอเสเคียล 31:1, 2

ในปีที่สิบเอ็ดแห่งการเป็นเชลย แขนของอีิปต์และของฟาโรห์ถูกหัก และแขนของบาบิโลนได้รับการเสริมกำลังไว้ในบทยี่สามสิบ ในปีที่สิบเอ็ดในบทยี่สามสิบเอ็ด การล่มสลายของอีิปต์และผลกระทบของมันต่อโลกได้รับการชี้ให้เห็นไว้

ปีที่สิบสองและการล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม

วันที่ทั้งสองในปีที่สิบสองนั้นปรากฏอยู่ในเอเสเคียล บทที่สามสิบสอง

และอยู่มา ในปีที่สิบสอง ในเดือนที่สิบสอง ในวันต้นเดือน พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งคำคร่ำครวญถึงฟาโรห์กษัตริย์แห่งอีิปต์ และกล่าวแก่เขาว่า ‘เจ้าเป็นเหมือนสิงห์หนุ่มท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และเจ้าเป็นดั่งสัตว์ทะเลใหญ่ในท้องทะเล และเจ้าได้พุ่งออกมาพร้อมกับลำน้ำของเจ้า กระทำน้ำให้ขุ่นด้วยเท้าของเจ้า และทำให้ลำน้ำทั้งหลายของมັນสกปรก’ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘ฉะนั้นเราจะกางข่ายของเราเหนือเจ้าด้วยหมู่ชนเป็นอันมาก และเขาทั้งหลายจะฉุดเจ้าขึ้นมาด้วยข่ายของเรา’” เอเสเคียล 32:1-3

ต่อมาในปีที่สิบสอง ในวันที่สิบห้าของเดือน พระวณะของพระยาห์เวห์ก็มาถึงข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงคร่ำครวญถึงประชาชนมากมายของอีิปต์ และจงเหวี่ยงเขาทั้งหลายลงไป คือทั้งนางและบรรดาธิดาแห่งบรรดาประชาชาติที่มีชื่อเสียง ลงไปยังสวนลี้กเปื่องล่างของแผ่นดินโลก

พร้อมกับบรรดาผู้ที่ลงไปสู่หลุมลึก เอเสเคียล 32:17, 18.

ฟาโรห์และบรรดามวลชนของเขา

ในคำพยากรณ์ต่ออียิปต์ในบทที่สามสิบเอ็ด ข้อพระคัมภีร์ตอนท้ายกล่าวว่า:

เราได้กระทำให้บรรดาประชาชนตีสันสะเทือนด้วยเสียงแห่งการล้มลงของเขา
เมื่อเราเหวี่ยงเขาลงสู่รกร่วมกับบรรดาผู้ที่ลงไปยังบ่อ และต้นไม้ทั้งสิ้นแห่งเอเดน
ซึ่งเป็นสิ่งที่คัศสรและดีที่สุดในสวนเลบานอน คือบรรดาผู้ที่ดื่มน้ำทั้งหลาย
จะได้รับการปลอบประโลมในส่วนลึกแห่งพิภพ พวกเขายังหลายก็ได้ลงสู่รกรไปพร้อมกับเขา
ไปหาบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ และบรรดาผู้ที่เป็นกำลังของเขา
ผู้ที่อาศัยอยู่ใต้ร่มเงาของเขาท่ามกลางประชาชน
เจ้าจึงเป็นเหมือนผู้ใดเล่าในสงาราศีและในความยิ่งใหญ่ท่ามกลางต้นไม้ทั้งหลายแห่งเอเดน? ถึงกระนั้น
เจ้าจะถูกนำลงไปพร้อมกับต้นไม้ทั้งหลายแห่งเอเดนสู่ส่วนลึกแห่งพิภพ
เจ้าจะนอนอยู่ท่ามกลางคนที่ไม่ได้เข้าสู่หน่อ พร้อมกับบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ
นี่คือฟาโรห์และบรรดาหมู่ชนทั้งสิ้นของเขา พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ เอเสเคียล 31:16–18

ในการประกาศโทษต่ออียิปต์ในบทที่สามสิบสอง

ข้อพระคัมภีร์ตอนท้ายได้กล่าวซ้ำและขยายความจากบทที่สามสิบเอ็ด

และยังรวมถึงถ้อยแถลงปิดท้ายที่ขนานกันด้วย

เพราะเราได้กระทำให้ความครันคร้ามของเราเกิดขึ้นในแผ่นดินแห่งคนเป็น
และเขาจะถูกวางไว้ท่ามกลางผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน่อ พร้อมกับบรรดาผู้ที่ถูกฟันด้วยดาบ
คือฟาโรห์และบรรดาประชาชนมากมายทั้งสิ้นของเขา พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ เอเสเคียล 32:32

สิบเจ็ดปีแห่งบทที่ยีสิบเก้า

วันที่ต่าง ๆ ที่อยู่ภายในช่วงเวลาสิบเจ็ดปีซึ่งกล่าวถึงในบทที่ยีสิบเก้า

ชี้ให้เห็นถึงการที่เนบูคัดเนสซาร์พิชิตอียิปต์ และช่วงเวลาสี่สิบปีแห่งความรกร้างของอียิปต์

เลขสี่สิบหมายถึงถิ่นทุรกันดาร ซึ่งเป็นแบบอย่างของระยะเวลาหนึ่งพันปีที่โลกอยู่ในสภาพรกร้าง

ข้าพเจ้าเฟงดูแผ่นดินโลก และดูเกิด มันปราศจากรูปทรงและว่างเปล่า และเฟงดูท้องฟ้า
และมันก็ไม่มีแสงสว่าง ข้าพเจ้าเฟงดูภูเขา และดูเกิด มันทั้งหลายสั่นสะเทือน
และเนินเขาทั้งหลายก็เคลื่อนไหวไปมา ข้าพเจ้าเฟงดู และดูเกิด ไม่มีมนุษย์สักคนเดียว
และนกทั้งสิ้นแห่งท้องฟ้าก็หนีไปหมดแล้ว ข้าพเจ้าเฟงดู และดูเกิด
ที่อุดมสมบูรณ์ได้กลายเป็นถิ่นทุรกันดาร
และบรรดาเมืองทั้งสิ้นของมันก็พังทลายลงเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์
และด้วยพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ เพราะพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า แผ่นดินทั้งหมดจะรกร้าง
แต่เราจะไม่ทำลายเสียจนสิ้นเชิง เยเรมีย์ 4:23–27

เมื่อสิ้นสุดสี่สิบปีแห่งความรกร้างของอียิปต์ในเอเสเคียลบทที่ยีสิบเก้า

ได้มีการกล่าวถึงการเป็นขึ้นจากตายครั้งสุดท้ายของคนอธรรมและการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพวกเขาไว้ว่า

ความหวาดกลัว และหลุมพราง และบ่วงแร้ว อยู่เหนือท่านแล้ว โอ้ ชาวแผ่นดินโลก และจะเป็นไปว่า
ผู้ที่หนีจากเสียงแห่งความหวาดกลัวจะตกลงในหลุมพราง
และผู้ที่ยืนมาจากท่ามกลางหลุมพรางจะถูกจับด้วยบ่วงแร้ว เพราะหน้าตาจากเบื้องบนเปิดออกแล้ว
และรากฐานแห่งแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือน แผ่นดินโลกถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิง

แผ่นดินโลกละลายสลายไปโดยสิ้นเชิง แผ่นดินโลกถูกเขย่าอย่างรุนแรงยิ่ง
แผ่นดินโลกจะโซเซไปมาเหมือนคนเมา และจะถูกโยกไปเหมือนกระท่อม
และการละเมิดของมนุษย์จะหนักยิ่งอยู่เหนือมัน และมันจะล้มลง และจะไม่ลุกขึ้นอีก และจะเป็นไปในวันนั้นว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงโทษกองทัพบ้างผู้สูงส่งที่อยู่ในที่สูง
และบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกบนแผ่นดินโลก และพวกเขาจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน
เหมือนอย่างนกโห่ถูกรวบรวมไว้ในหลุมพราง และจะถูกกักขังไว้ในคุก
และหลังจากหลายวันพวกเขาจะถูกเย็บเยียน อีสยาห์ 24:17-22

สารแห่งเอเสเคียลซึ่งถูกรวบรวมไว้ด้วยวันที่ทั้งหกซึ่งเกี่ยวข้องกับอียิปต์นั้น
กำลังชี้ให้เห็นถึงการทำลายล้างในที่สุดของอำนาจมังกรฝ่ายโลก
ซึ่งเริ่มต้นขึ้นที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง
และดำเนินต่อไปจนถึงการทำลายล้างครั้งสุดท้ายของชาวอียิปต์ผู้ชั่วร้ายเมื่อสิ้นสุดสหสวรรค์.

ในการเป็นพยานเชิงพยากรณ์ สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถึงจุดจบของพวกเขาที่บึงไฟ
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
แต่การทำลายล้างด้วยบึงไฟของอำนาจแห่งพญานาคนั้นอยู่ในตอนสิ้นสุดของสหสวรรค์

และสัตว์ร้ายนั้นก็ถูกจับ พร้อมกับผู้พยากรณ์เท็จที่ทำการอัครจริยต่อหน้ามัน
โดยการอัครจริยเหล่านั้นเขาได้ล่อลวงบรรดาผู้ที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และผู้ที่มีนัสการรูปของมัน
ทั้งสองถูกโยนทิ้งเป็นลงไปในบึงไฟที่ลุกไหม้ด้วยกำมะถัน
และคนที่เหลืออยู่นั้นถูกประหารด้วยดาบของพระองค์ผู้ทรงประทับบนม้า
ซึ่งเป็นดาบที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และนกทั้งปวงก็ฉีกด้วยเนื้อของพวกเขา วิวรณ์ 19:20, 21

สัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จสิ้นสุดลงในเชิงพยากรณ์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง
แต่พญานาคประสบชะตากรรมของตนหนึ่งพันปีต่อมา เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สาม

แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์
ถือกุญแจแห่งบาดาลลึกและโซ่ใหญ่เส้นหนึ่งไว้ในมือของท่าน และท่านได้จับพญานาคนั้น คือ
งูตัวดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นมารและซาตาน แล้วสามมันไว้หนึ่งพันปี และท่านได้เหยียมนั่งลงไปในบาดาลลึก
ปิดขังมันไว้ และประทับตราเหนือมัน เพื่อไม่ให้มันล่อลวงบรรดาประชาชาติต่อไป
จนกว่าจะครบกำหนดหนึ่งพันปี และภายหลังจากนั้นมันจะต้องถูกปล่อยออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง วิวรณ์
20:1-3

ปีที่สิบเอ็ดและปีที่สิบสอง

ช่วงเวลา "สิบเจ็ด" ปีที่กำหนดไว้โดยวันที่ทั้งสองในเอเสเคียลบทที่ยีสืบแก่นั้น
เริ่มต้นในปีที่สิบแห่งการเป็นเชลย และสิ้นสุดลงในปีที่ยีสืบเจ็ด
ข้อความในบทที่สามสิบและสามสิบเอ็ดถูกกล่าวไว้ในปีที่สิบเอ็ด
และวันที่ทั้งสองที่ระบุไว้ในบทที่สามสิบสองก็ถูกประทานในปีที่สิบสองแห่งการเป็นเชลย
ช่วงเวลาสิบเจ็ดปีซึ่งเริ่มต้นในปีที่สิบ ประมาณเมื่อเริ่มต้นการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
ต่อมาจึงมีข่าวสารสองประการเกี่ยวกับอียิปต์ในปีที่สิบเอ็ดซึ่งกล่าวไว้ในบทที่สามสิบและสามสิบเอ็ด
เมื่อรวมกันแล้ว
ข่าวสารทั้งสองในปีที่สิบเอ็ดเป็นภาพแทนของข่าวสารที่เกิดขึ้นก่อนกฎหมายวันอาทิตย์เล็กน้อย
ส่วนข่าวสารอีกสองประการเกี่ยวกับอียิปต์ในปีที่สิบสองนั้นเกิดขึ้นในเวลาที่ยังกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย
หรือไม่นานหลังจากนั้น ในปี 586/585 ก่อนคริสตกาล

ข่าวสารเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ถูกประกาศเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน ซึ่งเปลี่ยนเป็นข่าวสารเสียงร้องอันดังยิ่งเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ข่าวสารสองประการเกี่ยวกับอียิปต์ถูกประกาศก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ และข่าวสารสองประการเกี่ยวกับอียิปต์ถูกประกาศในเวลาหรือทันทีหลังจากกฎหมายวันอาทิตย์ การวิพากษ์ของข่าวสารที่ถูกประกาศภายในปีเดียวกัน ระหว่างการล้อมซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม และข่าวสารอีกสองประการ ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ เป็นแบบอย่างของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ซึ่งในการนั้นมีการวิพากษ์อยู่เสมอ ข่าวสารที่สองย่อมตามมาด้วยข่าวสารที่สามเสมอ

“ด้วยปากกาและด้วยเสียง เราจะต้องแปลงประกาศคำป่าวร้องนั้น โดยสำแดงลำดับของข่าวสารเหล่านั้น และการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ต่าง ๆ ที่นำเราไปถึงข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะมองเห็นโดยปราศจากองค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองไม่ได้ ข่าวสารเหล่านี้เราจะต้องมอบแก่โลกผ่านทางสิ่งพิมพ์และคำบรรยาย โดยแสดงให้เห็นตามแนวประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ถึงสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นแล้วและสิ่งทั้งหลายที่จะบังเกิดขึ้น” Selected Messages, book 2, 104, 105.

เมื่อถึงข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ประตูแห่งพระกรุณาธิคุณก็ปิดลง เวลาทดลองปิดลงสำหรับสหรัฐอเมริกา ณ กฎหมายวันอาทิตย์ และเวลาทดลองปิดลงสำหรับโลกเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น ประตูที่ปิดทั้งสองนี้เป็นภาพแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งมีข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองนำหน้ามาเสมอ และข่าวสารนั้นเป็นข่าวสารสองประการอยู่เสมอ

การเสริมกำลังของทูตสวรรค์องค์ที่สองสำเร็จขึ้นเมื่อทูตนั้นผสมผสานเข้ากับข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน ข่าวสารทั้งสองที่ประกาศแก่มนุษยชาติ ดังที่ปรากฏในคำประกาศของเอเสเคียลต่ออียิปต์ในบทที่สามสิบและสามสิบเอ็ด ซึ่งให้เห็นว่าเมื่อใดข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนจะเข้าร่วมกับทูตสวรรค์องค์ที่สอง และข่าวสารทั้งสองในบทที่สามสิบสองกำลังชี้ถึงการเสริมกำลังของทูตสวรรค์องค์ที่สามในเสียงร้องอันดัง.

วงล้อของเอเสเคียลซึ่งเป็นภาพแทนของความสัมพันธ์อันสลับซับซ้อนของเหตุการณ์ทั้งหลายของมนุษย์ ชีบึงถึงคำตักเตือนสุดท้ายสำหรับมวลมนุษยชาติ ซึ่งก็คือคำตักเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นประกอบขึ้นด้วยคำตักเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง เสียงร้องเที่ยงคืนก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ และเสียงร้องก็ก้องหลังจากกฎหมายวันอาทิตย์ ได้รับการเป็นภาพแทนโดยวันที่ทั้งสี่ของเอเสเคียล ซึ่งอยู่ภายในช่วง “สิบเจ็ด” ปีของวันที่อัลฟาและโอเมกาของบทที่ยี่สิบเก้า ที่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของดาเนียล 11:40 ดังที่เป็นภาพแทนไว้ในข้อ 11 ถึง 16 ของบทเดียวกันนั้น

ในดาเนียลบทที่สิบ ดาเนียลก็เช่นเดียวกับเอเสเคียล ถูกทำให้เป็นไข้ ความเป็นไข้ของดาเนียลเกิดขึ้นท่ามกลางการแตะต้องสามครั้ง; การแตะต้องครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สามมาจากทูตสวรรค์กาเบรียล และการแตะต้องครั้งที่สองเป็นการแตะต้องของพระคริสต์ ดาเนียลก็เช่นเดียวกับเปโตร ระหว่างซีซารียาฟิลิปปีและกางเขน อยู่ในท่ามกลาง ในท่ามกลางนั้น เปโตรได้เห็นพระคริสต์ผู้ทรงรับสง่าราศี เช่นเดียวกับที่ดาเนียลได้เห็นในบทที่สิบ ท่ามกลางของทูตสวรรค์ทั้งสามคือข่าวสารที่สอง ซึ่งเป็นการผสมผสานของข่าวสารสองประการ

วันที่ 5 ของเดือนที่ 4 และ ค.ศ. 1844

ในเอเสเคียลบทที่หนึ่ง ข้อหนึ่งและข้อสอง เอเสเคียลอยู่ ณ วันที่ห้าของเดือนที่สี่ ซึ่งสอดคล้องกับกึ่งกลางของขบวนการเดือนที่เจ็ดในปี 1844 เอเสเคียลอยู่กึ่งกลางระหว่างวันที่ 19 เมษายน และวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เช่นเดียวกับชาโมเอล สโนว์ ผู้สื่อสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนในปี 1844 เมื่อเขาได้นำเสนอความเข้าใจที่ชัดเจนครั้งแรกเกี่ยวกับข่าวสารนั้นที่เมืองบอสตัน ในวันที่ 93 หลังจากวันที่ 19 เมษายน และ 93 วันก่อนที่ประตูจะปิดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ชาโมเอล สโนว์อยู่ที่บอสตันในวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 1844 ณ กึ่งกลางของขบวนการเดือนที่เจ็ด โดยไม่ตระหนักว่าในเชิงคำพยากรณ์เขากำลังยืนอยู่ร่วมกับเปโตรที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย เอเสเคียลในปีที่สามสิบของวัฏจักรยูบิลีที่สิบเจ็ด และการแต่งตั้งครั้งที่สองของดาเนียลระหว่างนิมิตในกระจกแห่งบทที่สิบ ปี 2026 เป็นปีที่สิบเจ็ดของวัฏจักรยูบิลีที่สิบเจ็ดสิบ ซึ่งสิ้นสุดลงในปี 2028

ไธระ

ก่อนที่เราจะกลับไปพิจารณาการกำหนดเวลาของการกล่าวถึงกรุงเยรูซาเล็มทั้งหกครั้งในพระธรรมเอเสเคียล เราควรระบุวันที่หนึ่งซึ่งได้ถูกประกาศกล่าวโทษต่อเมืองไธระเสียก่อน

และอยู่มา ในปีที่สิบเอ็ด ในวันต้นเดือน พระวณะของพระยาห์เวห์ก็มาถึงข้าพเจ้า ว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะไธระได้กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า 'อา! นางผู้เป็นประตูของชนชาติทั้งหลายถูกหักพังแล้ว' นางหันมาหาเรา เราจะได้รับความอุดมสมบูรณ์ บัดนี้นางก็ร้างเปล่าแล้ว' เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า โอ ไธระ และจะให้ประชาชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากขึ้นมาต่อสู้เจ้า ดังทะเลขัดคลื่นของมันขึ้นมา และพวกเขาจะทำลายกำแพงเมืองไธระ และรื้อหอคอยของนางลง เราจะขุดเอาฝุ่นของนางออกจากนางด้วย และทำให้นางเป็นเหมือนยอดศิลา นางจะเป็นที่สำหรับตากขायอยู่ท่ามกลางทะเล เพราะเราได้กล่าวแล้ว" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส "และนางจะตกเป็นของริบของประชาชนชาติทั้งหลาย และบรรดาบุตรสาวของนางซึ่งอยู่ในทุ่งนาจะถูกประหารด้วยดาบ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเนบูคัดเรซซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย มาจัดการกับไธระจากทิศเหนือ พร้อมด้วยม้า รถรบ พลม้า กองทัพ และประชาชนเป็นอันมาก"

เขาจะฆ่าบุตรสาวทั้งหลายของเจ้าที่อยู่ในทุ่งด้วยดาบ และเขาจะสร้างป้อมล้อมเจ้า และก่อเชิงเทินขึ้นสู่เจ้า และยกโล่ขึ้นต่อสู้เจ้า เขาจะตั้งเครื่องสงครามไว้ต่อกำแพงของเจ้า และด้วยขวานของเขา เขาจะพังหอคอยของเจ้าลง เพราะม้าของเขามีอยู่มากมาย ฝุ่นจากม้าเหล่านั้นจะคลุมเจ้าไว้ กำแพงของเจ้าจะสั่นสะเทือนด้วยเสียงพลม้า เสียงล้อ และเสียงรถรบ เมื่อเขาเข้ามาทางประตูเมืองของเจ้า ดังคนที่เขาไปในเมืองซึ่งกำแพงถูกตีแตกแล้ว ด้วยกบม้าของเขา เขาจะเหยียบย่ำถนนทั้งสี่ของเจ้า เขาจะฆ่าประชาชนของเจ้าด้วยดาบ และป้อมกำลังอันแข็งแรงของเจ้าจะล้มลงถึงพื้นดิน เขาทั้งหลายจะปล้นทรัพย์สมบัติของเจ้า และริบสินค้าของเจ้าไป เขาทั้งหลายจะพังกำแพงของเจ้า และทำลายเรือนอันน่าชื่นชมของเจ้า และจะทิ้งก้อนหินของเจ้า ไม้ของเจ้า และฝุ่นผงของเจ้าไว้ท่ามกลางน้ำ และเราจะกระทำให้เสียงเพลงของเจ้าสิ้นสุดลง และจะไม่ได้ยินเสียงพิณเขาคู่ของเจ้าอีกต่อไป และเราจะกระทำให้เจ้าเป็นเหมือนยอดศิลา เจ้า shall เป็นที่สำหรับตากแห เจ้า shall ไม่ถูกสร้างขึ้นอีกเลย เพราะเราคือพระยาห์เวห์ได้ตรัสแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่เมืองไทรโอะ บรรดาเกาะทั้งหลายจะไม่สิ้นสะเทือนหรือ เมื่อได้ยินเสียงการล่มสลายของเจ้า เมื่อผู้บาดเจ็บบรรดาครุฑ เมื่อมีการฆ่าฟันกันขึ้นท่ามกลางเจ้า? แล้วเจ้านายแห่งทะเลทั้งสี่จะลงมาจากบัลลังก์ของตน วางเสื้อคลุมของตนเสีย และถอดอาภรณ์ปกกายของตนออก เขาทั้งหลายจะสวมความสิ้นสะเทือนไว้เป็นอาภรณ์ จะนั่งลงบนพื้นดิน และตัวสั่นอยู่ทุกขณะ ทั้งจะประหลาดใจเพราะเจ้า และเขาทั้งหลายจะเปล่งบทครุฑถวายเพื่อเจ้า และกล่าวแก่เจ้าว่า เจ้า ผู้เคยเป็นที่อาศัยของคนเดินทะเล เมืองที่เลื่องชื่อ ซึ่งเคยเข้มแข็งอยู่ในทะเล ทั้งตัวเมืองและชาวเมืองของเจ้า ซึ่งทำให้บรรดาผู้อาศัยอยู่ที่นั่นพากันหวาดกลัวนั้น เจ้าถูกทำลายเสียอย่างไรหนอ! บัดนี้ บรรดาเกาะทั้งหลายจะสิ้นสะเทือนในวันแห่งการล่มสลายของเจ้า เกาะทั้งหลายที่อยู่ในทะเลจะหวั่นไหวเพราะการจากไปของเจ้า เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อเรากระทำให้เจ้าเป็นเมืองร้าง เหมือนเมืองทั้งหลายที่ไม่มีผู้อยู่อาศัย เมื่อเรานำห้วงน้ำลึกขึ้นมาท่วมเจ้า และมหาน้ำจะคลุมเจ้าไว้ เมื่อนั้นเราจะนำเจ้าลงไปพร้อมกับบรรดาผู้ที่ลงไปสู่หลุมลึก พร้อมกับชนชาติในกาลก่อน และจะให้เจ้าอยู่ในส่วนลึกแห่งแผ่นดินโลก ในสถานที่ร้างเปล่าแต่โบราณ พร้อมกับบรรดาผู้ที่ลงไปสู่หลุมลึก เพื่อเจ้าจะไม่เป็นที่อยู่อาศัย และเราจะตั้งสงสารใส่ไว้ในแผ่นดินของผู้มีชีวิต เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่น่าสะพรึงกลัว และเจ้าจะไม่มีอีกต่อไป ถึงแม้จะมีผู้แสวงหาเจ้า ก็จะไม่พบเจ้าอีกเลย พระองค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ เอเสเคียล 26:1-21.

สารเกี่ยวกับเมืองไทรโอะได้รับการประกาศในปีที่กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย และสิ่งนี้เป็นภาพแทนการโค่นล้มอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกา (ไทรโอะ) ก็ชื่นชมยินดีในเชิงคำพยากรณ์ เพราะได้โค่นล้มกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งซิสเตอร์ไวย์ระบุว่า เป็นคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสฝ่ายเลาติเซีย ซึ่งเอเสเคียลเรียกว่า "ประตูแห่งชนชาติทั้งหลาย" ไทรโอะระบุว่าเยรูซาเล็ม "เคยเป็น" ประตูแห่งชนชาติทั้งหลาย โดยใช้กาลอดีต คำว่า "ประตู" ในเชิงคำพยากรณ์หมายถึงคริสตจักร.

และท่านก็เกิดความเกรงกลัว แล้วกล่าวว่า "สถานที่ที่น่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก! ที่นี้มีโซอินโดเลนนอกจากพระนิเวศของพระเจ้า และนี่คือประตูแห่งสวรรค์" และยาโคบก็ลุกขึ้นแต่เข้านั่ง และนำศิลาซึ่งท่านได้ใช้หนุนศีรษะนั้นมาตั้งขึ้นเป็นเสาศักดิ์สิทธิ์ แล้วเทน้ำมันบนยอดของศิลานั้น และท่านได้เรียกชื่อสถานที่นั้นว่า เบธเอล แต่เดิมเมืองนั้นมีชื่อว่า ลูส ปฐมกาล 28:17-19

คำว่า "Bethel" หมายถึงนิเวศของพระเจ้า และเมืองไทรโอะก็ชื่นชมยินดีที่ตนได้บังคับให้คริสตจักรมิชชันวันที่เจ็ดฝ่ายเลาติเซียยอมรับการบังคับให้ไม่มีสการดวงอาทิตย์ แต่ถึงกระนั้น แม้จะมีการเฉลิมฉลองอันหลงผิดของบรรดาผู้ที่บังคับให้ไม่มีสการดวงอาทิตย์ พระเจ้าทรงตรัสผ่านเอเสเคียลว่า "ดูก่อน เมืองไทรโอะ เราเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้า และจะให้ประชาชาติจำนวนมากยกขึ้นมาก่อสู้เจ้า ดังทะเลทำให้คลื่นของมันซัดขึ้นมา และเขาทั้งหลายจะทำลายกำแพงเมืองไทรโอะ และจะรื้อทำลายหอคอยของนาง"

"กำแพงเมืองไทรโอะ" เป็นตัวแทนของการคุ้มครองป้องกันเมืองไทรโอะ "กำแพง" เป็นสัญลักษณ์ของพระบัญญัติสิบประการ

"ผู้เผยพระวจนะในที่นี้บรรยายถึงชนชาติหนึ่งซึ่ง ในยามที่ผู้คนโดยทั่วไปละทิ้งความจริงและความชอบธรรม กำลังแสวงหาที่จะฟื้นฟูหลักการทั้งหลายซึ่งเป็นรากฐานแห่งอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ซ่อมแซมมรยรรว้าที่ได้เกิดขึ้นในพระบัญญัติของพระเจ้า—กำแพงที่พระองค์ทรงวางไว้ล้อมรอบผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรเพื่อการคุ้มครองของพวกเขา และการเชื่อฟังข้อกำหนดทั้งหลายแห่งความยุติธรรม ความจริง

และความบริสุทธิ์นั้น จะเป็นหลักประกันอันถาวรของพวกเขา” Prophets and Kings, 677.

ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าเป็นกำแพงแห่งการคุ้มครอง แต่ “กำแพง”

ในรูปพหุพจน์เป็นตัวแทนของหลักการสองประการที่ “คุ้มครอง”

และก่อให้เกิดความรุ่งเรืองและความสำเร็จของเมืองไทร

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเขาสัตว์ร้ายฝ่ายสาธารณรัฐของสหรัฐอเมริกา

“และมันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ” เขาที่เหมือนลูกแกะนั้นบ่งถึงความเยาว์วัย ความไร้เดียงสา และความอ่อนโยน ซึ่งเป็นภาพแทนลักษณะของสหรัฐอเมริกาได้อย่างเหมาะสม เมื่อประเทศนี้ถูกสีแดงแก่ผู้เผยพระวจนะว่าเป็นผู้ที่ “กำลังขึ้นมา” ในปี 1798 ท่ามกลางบรรดาผู้ลี้ภัยชาวคริสเตียนซึ่งในระยะแรกได้หลบหนีมายังอเมริกา และแสวงหาที่ลี้ภัยจากการกดขี่ของราชบัลลังก์และความไม่อดกลั้นของบรรพชนที่ดั่งใจ จะสถาปนารัฐบาลบนรากฐานอันกว้างขวางแห่งเสรีภาพทั้งฝ่ายพลเมืองและฝ่ายศาสนา แนวความคิดของพวกเขาได้ปรากฏอยู่ในคำประกาศอิสรภาพ ซึ่งแถลงความจริงอันยิ่งใหญ่ว่า ‘มนุษย์ทั้งปวงถูกทรงสร้างให้เสมอภาคกัน’ และได้รับสิทธิที่ไม่อาจเพิกถอนได้ คือ ‘ชีวิต เสรีภาพ และการแสวงหาความสุข’ และรัฐธรรมนูญก็รับประกันแก่ประชาชนถึงสิทธิในการปกครองตนเอง โดยบัญญัติให้ผู้แทนซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยคะแนนเสียงของประชาชนเป็นผู้ตรากฎหมายและบริหารกฎหมาย อีกทั้งยังได้ประทานเสรีภาพแห่งความเชื่อทางศาสนา โดยอนุญาตให้ทุกคนสามารถนมัสการพระเจ้าตามที่มโนธรรมของตนกำหนดได้ สิทธิสาธารณรัฐและนิยายโปรเตสแตนต์ได้กลายเป็นหลักการพื้นฐานของชาติ หลักการเหล่านี้เองคือความลับแห่งอำนาจและความเจริญรุ่งเรืองของชาติ ผู้ถูกกดขี่และผู้ถูกเหยียดหยามทั้งคริสต์ศาสนจักรได้หันมาสู่แผ่นดินนี้ด้วยความสนใจและความหวัง ผู้คนนับล้านได้แสวงหาฝั่งของประเทศนี้ และสหรัฐอเมริกาก็ได้ผงาดขึ้นสู่ฐานะแห่งชาติที่ทรงอำนาจที่สุดชาติหนึ่งของโลก ...”

“เขาที่เหมือนลูกแกะและเสียงที่เหมือนพญานาคของสัญลักษณ์นี้

ชี้ให้เห็นความขัดแย้งอย่างเด่นชัดระหว่างคำประกาศอ้างกับการปฏิบัติของชนชาติดังที่ถูกพรรณนาไว้

การ ‘พูด’ ของชนชาตินั้นคือการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของมัน

โดยการกระทำเช่นนั้น

มันจะหักล้างหลักการเสรีและสันติซึ่งมันได้เสนอไว้ว่าเป็นรากฐานแห่งนโยบายของตน

คำพยากรณ์ที่ว่ามันจะพูด ‘เหมือนพญานาค’ และใช้อำนาจ ‘ทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรก’ นั้น

บอกล่วงหน้าอย่างชัดเจนถึงการพัฒนาของจิตวิญญาณแห่งความไม่อดทนและการข่มเหง

ซึ่งได้สีแดงโดยบรรดาประชาชนชาติที่เป็นตัวแทนโดยพญานาคและสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาว

และถ้อยคำที่ว่าสัตว์ร้ายที่มีสองเขา

‘กระทำให้แผ่นดินโลกและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก’

บ่งชี้ว่าอำนาจของชนชาตินี้จะถูกใช้อย่างบังคับให้มีการถือปฏิบัติบางประการ

ซึ่งจะเป็นการแสดงความเคารพแต่สันตะปาปา”

“การกระทำเช่นนั้นจะขัดแย้งโดยตรงต่อหลักการของรัฐบาลนี้ ต่ออุปนิสัยแห่งสถาบันเสรีของรัฐบาลนี้

ต่อคำประกาศอันชัดแจ้งและเคร่งครัดแห่งคำประกาศอิสรภาพ และต่อรัฐธรรมนูญ

บรรพชนผู้สถาปนาชาติได้พยายามอย่างสุขุมคอบที่จะป้องกันมิให้คริสตจักรใช้อำนาจฝ่ายโลก

ซึ่งมีผลอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้คือความไม่อดทนและการกดขี่ข่มเหง รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า ‘Congress

shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free

exercise thereof,’ และว่า ‘no religious test shall ever be required as a qualification to any

office or public trust under the United States.’ การถือปฏิบัติทางศาสนาใด ๆ

จะถูกบังคับใช้โดยอำนาจฝ่ายบ้านเมืองได้
ก็แต่โดยการละเมิดต่อหลักประกันเหล่านี้ซึ่งคุ้มครองเสรีภาพของชาติอย่างโจ่งแจ้งเท่านั้น
แต่ความไม่สอดคล้องกันของการกระทำเช่นนั้น ก็ไม่ได้ยิ่งไปกว่าที่ได้แสดงไว้ในสัญลักษณ์นั้นเลย
มันคือสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะ—ในการแสดงตนกับบริสุทธิ อ่อนโยน
และปราศจากพิษภัย—แต่พูดอย่างพญานาค” The Great Controversy, 441, 442.

รากฐานของสหรัฐอเมริกาถูกแทนด้วยคำประกาศอิสรภาพและรัฐธรรมนูญ
ซึ่งเป็นตัวแทนของโปรเตสแตนต์นิยมและระบอบสาธารณรัฐตามลำดับ “กำแพง”
แห่งการคุ้มครองและความเจริญรุ่งเรืองคือระบอบสาธารณรัฐและโปรเตสแตนต์นิยม
และเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ หลักการของทั้งคำประกาศอิสรภาพและรัฐธรรมนูญก็ถูกล้มล้าง
เพราะเนบูคัดเนสซาร์ “shall set engines of war against thy walls, and with his axes he shall
break down thy towers.”

เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง “หอคอย” ทั้งหลายก็ถูกทำลายลง และหอคอยเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรซึ่งปรี
ชญารากฐานของมันแสดงออกโดยความพยายามของมนุษย์ที่จะช่วยตนเองให้รอด กล่าวถึงนิมโรด
ผู้กบฏผู้ยิ่งใหญ่และหอคอยของเขา เราได้รับแจ้งไว้ใน Prophets and Kings ว่า “When the tower had
been partially completed, a portion of it was occupied as a dwelling place for the builders;
other apartments, splendidly furnished and adorned, were devoted to their idols. The
people rejoiced in their success, and praised the gods of silver and gold, and set
themselves against the Ruler of heaven and earth.” เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง
เมืองไทรก็ขึ้นชมยินดีที่กรุงเยรูซาเล็มถูกคว่ำลงแล้ว
แต่การละทิ้งความเชื่อของชาติตามมาด้วยความพินาศของชาติ
และแล้วกษัตริย์แห่งทิศเหนือจะโค่นกำแพงและหอคอยของสหรัฐอเมริกาเสีย.

เราจะเริ่มพิจารณาวันที่ทั้งหกเกี่ยวกับเยรูซาเล็มในพระธรรมเอเสเคียลในบทความถัดไป